

H.M. Dronning Margrethe II's nytårstale

Taler

H.M. Dronning Margrethe II
Danmarks regent

Dato

31. december 1981

Sted

Christian 9. Palæ,
Amalienborg

Så gik der atter et år, tolv måneder, 365 dage, som er gennemlevet på godt og ondt, gennemslidt vil mange mene. Udgangen blev hård, vinteren satte tidligt ind, en storm fejede over landet, væltede træer, satte marker under vand, kostede dyrt, kostede menneskeliv.

Som Danmark ligger, er blæsten en del af vor hverdag, men naturkræfternes fulde styrke kender vi kun dårligt; de, der bor nær det store vand, og de, der har deres udkomme på havet, ved, hvad der kan hænde, men de fleste af os er vant til at give digteren ret:

'Under vejrs og vindes nåde
ligger lander dybt i ro.'

Det passer endnu, selv om uenigheden herhjemme kan være ganske iøjnefaldende. Men vort land er frit, som det har været i tusind år. Den frihed bør vi skatte på, ikke mindst når vi ser, hvad andre må døje, som ikke er fri, eller som føler deres frihed truet, og hvad de er parat til at ofre.

Vi danskere er så mange slags, vi har forskellige vilkår, vi har forskellige meninger om tilværelsen i al almindelighed og om de løsninger, vi ønsker på dens problemer, men vi er sat her på denne del af kloden, i dette land, i Danmark, det er vor fælles baggrund og vort fælles mål, så må vi også kunne stå sammen, når vi føler os mindre inspirerede, og når opgaverne virker besværlige.

Det gælder ikke blot om at forstå de andres synspunkter, men i endnu højere grad om at respektere dem. Og grunden er den simple, at disse andre, denne anden, er vort medmenneske. Det skulle være demokratiets kendetegn, ikke at de fleste har ret, men at alle giver plads for hinanden. Det er nok et ønske, vi alle gerne ville overføre på verdenssituationen; men lad os nu bare begynde med os

selv, i vort land, på vor arbejdsplads, i vor egen familie. Ville det ikke være et nytårsforsæt, som vi kunne blive enige om?

Et vanskeligt år er langt. Den økonomiske krise er det ikke lykkedes at overvinde, hverken herhjemme eller ude i den store verden. Endnu længere virker året, når vi må indse, at det nye vil indeholde de samme vanskeligheder som det gamle. Allerlængst har året været for den arbejdsløse.

Krisen har gjort sit til at øge den usikkerhed, som vi alle føler over for 1982, en usikkerhed, som særlig de unge mærker som en trussel, hvad enten de står uden arbejde eller ved deres egen arbejdsplads truet, eller det er den verdenspolitiske usikkerhed, der skræmmer dem. Vi må alle sande, at i en tid, hvor der tales om sikkerhed som sjældent før, lurar usikkerheden også uden for vor egen dør.

Nytårsaften er det god skik at takke hinanden for det gamle år, den tak vil jeg gerne lade gå til enhver, som professionelt eller frivilligt stiller sig til rådighed for vort samfunds sikkerhed, og frem for alt tænker jeg på dem, der vover liv og førlighed for at redde mennesker i nød, på denne aften skal vi ikke glemme, at det også i år har kostet nogle livet.

Vore søfolk og fiskerne og alle, for hvem havet er det daglige livs vilkår, må i år være i vore tanker, dem vil jeg sende en særlig hilsen.

Næppe nogen lever havet så nær som det færøske folk, dem ønsker jeg- 'gott nyggjár'.

Det grønlandske folk oplever naturens barske alvor i dagligdagen, min mand og jeg glæder os til gensynet og til, at vore drenge også skal møde Grønland og det grønlandske folk næste sommer: 'ukiortaami pilluaritsi' ønsker vi alle.

Danmark er ikke et stort land, men danskerne var aldrig bange for at engagere sig i det fremmede; til de mange, som er rejst ud, og ganske særligt til dem, der har påtaget sig at hjælpe rundt omkring i verden, vil jeg rette en nytårshilsen med en tak fra deres land for den offervillighed, de lægger for dagen. Min nytårshilsen går også til vore landsmænd syd for grænsen og til vore mange medborgere, som er kommet hertil fra andre himmelstrøg.

I aften vil jeg også gerne bringe en personlig tak for al den venlighed og

betænksomhed, som bliver Prinsen og mig og vore to drenge til del snart sagt hver eneste dag i året.

Det er ikke blide sange, der synges ved det ny års vugge. Januar er en barsk måned, kold og lang, regningernes tid, uindbydende - ikke mindst i økonomisk vanskelige tider. Om sent eller tidligt, så må foråret komme, det ved vi. Vintertiden må gennemleves, den må tåles, vi er ikke herrer over dens forløb, men dens virkninger bekæmper vi, det er nødvendigt, dertil behøves både de gamles erfaring og de unges gåpåmod; da kræves det af os, at vi ikke tager modet fra hinanden.

Er vinter kommen, kan vår da være fjern?

Lad os takke alle, der i en vanskelig tid røgter deres hverv, stort eller lille, der støt bliver ved, også når det sker næsten i trods. Hver enkelt, der ikke opgiver håbet, er med til at skabe lidt mere håb for alle andre.

I tillid til det håb vil vi ønske hinanden glædeligt nytår.

GUD BEVARE DANMARK

Tags

Kongehuset, Nytårstale

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/dronningens-nytaarstale-1981>